

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۰/۱۱

زاهد شاداب

نشست مشورتی صلح؛ چال سیاسی که درد سر ساز شد

در جریان سفر زلمی خلیلزاد نماینده امریکا برای صلح افغانستان که به کابل، اسلام آباد و کشور های عربی دارد حکومت و شورای عالی صلح نشست مشورتی را با احزاب سیاسی و سران جهادی و مذهبی در کابل برگزار کرد. هدف این نشست مشوره با این جریان ها بود تا با چانه زنی ها حمایت احزاب سیاسی و جهادی را در پروسه صلح داشته باشند.

هدف دومی این بود که به کشور های جهان و منطقه نشان دهند که پروسه صلح افغانستان از حمایت داخلی برخوردار است و هیچ چیز دور از افغان ها صورت نمی گیرد .

موضوع اخر این نشست یک نوع چال بالای احزاب سیاسی بود تا در آینده هر گامی که مثبت و یا منفی گذاشته می شود گفته شود که شورای عالی صلح این گام ها را در مشوره با احزاب سیاسی ، شخصیت های جهادی و مردم افغانستان گذاشته است و این ملامت در قبال نیست .

آغاز این نشست مشورتی با سخنرانی محمد کریم خلیلی شروع شد و وی تاکید کرد که هیچ اقدامی در پروسه صلح بدون اجازه و مشوره با افغان ها گذاشته نمی شود، وی همچنان از پیشرفت ها در این پروسه یاد کرد.

بعد از آن آقای خپلوک آغاز به سخنرانی کرده از نمایندگان احزاب خواست که نشست دور از چشم رسانه ها ادامه یابد اما نمایندگان احزاب این خواست را قبول نکرده تاکید کردند که نباید چیزی از چشم مردم پنهان ماند، آقای خپلوک میدانست که سخنرانی نمایندگان احزاب به نفع حکومت زیر رهبری محمد اشرف غنی نخواهد بود.

در نهایت همان شد که انتظار می رفت سخنرانان یکی به دنبال دیگر صحفه انتقاد های شدید را بر حکومت ورق زدند و آنقدر حکومت زیر سوال رفت که نمی شود در چند جمله آنرا نوشت و از همه مهمتر نشست مشورتی صلح با احزاب از طریق چندین رسانه بگونه زنده نشر میشد .

یکی از اعضای برجسته شورای حراست و ثبات خطاب به شورای صلح گفت: " شورای عالی صلح یک نهاد سمبولیک و بی اثر است و تمام برنامه های صلح در ارک طراحی شده و دور از انظار مردم و جریان های سیاسی راه اندازی می شود و بدتر از آن این برنامه ها هیچ اثری به پروسه صلح ندارد و پول های گزارف نیز مصرف می شود "

نمایندگان این جریان ها گفتند: برنامه صلح که از سوی ریاست جمهوری صورت می گیرد هیچ گاه با احزاب سیاسی و سران جهادی مشوره نشده و اگر با فردی مشوره شده تنها سمبولیک بوده و بس .

آنها هشدار دادند که با ادامه این وضعیت هیچ گاه به صلح دایمی دسترسی نخواهد شد و طالبان نیز با این طرح ها باور نخواهند کرد.

مشکل در پروسه صلح حکومت چیز تازه نیست پیش از این نیز یکه تازی های رئیس جمهور غنی در پروسه صلح این روند را ناکام ساخته است.

حنیف اتمر مشاور پیشین شورای امنیت ملی نیز یکی از دلایل عمده اش که از این کرسی استعفا کرد این بود که به طرح های وی توجه نمیشد.

متن استعفا نامه آقای اتمر شاهد این ادعا است که وی نوشته بود که عدم توافق نظر در پروسه صلح و مسایل سیاسی در نظام از کرسی اش کنار رفت چون با این وضعیت نمی تواند به خواست مردم افغانستان پاسخ دهد و خدمتی که شایان افغان ها است انجام دهد.

حنیف اتمر طرح های اثر گذار را برای شورای صلح و حکومت افغانستان داشت که در صورت قبول شدن و یا عملی شدن این طرح ها امید زیاد میرفت که افغانستان به صلح دایمی دست یابد.

یکی از این طرح ها شامل شدن همکاری کشور های منطقه در پروسه صلح بود چون ریشه اصلی نا امنی در منطقه است ، پاکستان از تروریزم حمایت می کند ، چین ، روسیه ، تاجکستان ، ازبکستان ، ترکمنستان و شماری دیگر از

این کشور ها بگونه اشکار و یا پنهانی حامی پاکستان اند و می توانند با فشار وارد کردن بالای پاکستان این پروسه موفق شود ، بحث دیگر در این طرح ها داشتن یک مکانیزم عملی و روشن بود که هم طالبان و هم گروه های مخالف دیدگاه طالبان در جریان مذاکره و بعد از صلح خود را نا کام نبینند. اما این طرح ها و ده ها پیشنهاد دیگر از سوی رئیس جمهور غنی قبول نشد و پروسه صلح در یک تاریکی کامل پیش برده شده که نتایج اش را با گذشت هر روز در وضعیت سیاسی و امنیتی کشور مشاهده می کنیم ...